

"Издржавме седумнаесет години од македонската независност, иако не сме членки на ЕУ и на НАТО. Ќе издржиме уште толку. Но, Европа и НАТО сами ќе нè побараат. Ниту Европа, ниту НАТО не можат да егзистираат со еден мал простор кој е неопределен или не е дел од мозаикот. Сликата нема да биде цела", потенцира Љубиша Спасеноски-Боб, Македонец од Австралија, кој живее во Волонгнг, а најмногу сака да биде во Македонија.

"Разликата меѓу Евреите и нас е во тоа што тие чувствуваат потреба кога треба да вложат во земјата, а нашиве чувствуваат потреба како од еден да направат три милиони, тоа им е приоритет. Ќе имаме тешкотии сè додека менталитетот ни е таков. Но, тоа не значи дека ние не можеме да издржиме", вели Боб.

Пишува: Жаклина МИТЕВСКА

Кога се поставува прашањето за уставното име на Република Македонија, ние Македонците од Австралија, сме обединети, единствени. Но, разединетоста произлегува од црковните работи и наместо да се внесе енергија на вистинскиот пат во однос на политичката или патриотската линија, таа се троши на црковно поле, па затоа сме и многу исцрпени. Се појавуваат бројки, односно информации дека за овој проблем се потрошени неколку милиони австралиски долари, кои можеа да бидат искористени за бездомниците. Па, нели тоа е и работа на Црквата. Црковните проблеми нè разделија, донесоа омраза и делење како никогаш досега. Грците на ова се радуваат, и нормално дека ќе речат барате да ве признаеме како православна црква, а вие сами незнаете што сакате и што правите. И имаат право,

**"ЦРКОВНИТЕ ПРОБЛЕМИ НÈ РАЗДЕЛИЈА,
ДОНЕСОА ОМРАЗА И ДЕЛЕЊЕ",
ЉУБИША СПАСЕНОСКИ - БОБ**

тоа се сигналите кои ние им ги испраќаме. Арно ама, тие во борбата ги пуштаат челниците, а ние малите се обидуваме да ја намалиме штетата. Челниците во МПЦ ќе мора да го решат црковниот проблем во Австралија", вели г. Љубиша Спасеноски-Боб, Македонец по потекло од Крушево, ополномоштен претставник на црквата "Св. Маченица Недела" од Голд Коуст.

За прашањето како Република Македонија да влезе во европското и во евроатлантското семејство со зачувано уставно име, ако веќе тоа е еден од условите за влез во овие институции, без оглед на останатите критериуми со кои се условува нашето интегрирање, господинот Спасеноски посочува:

"Во периодот на грчкото ембарго (1993), многумина сигурно не се сеќаваат, грчките бизнисмени во Солун бурно реагираа на ваквата одлука на Грција. Кревањето на рампата Грција го условуваше со преговори за името. Тогаш беше моментот ние да пресечеме и да речеме дека по две години (1995) веќе сме навикнати на ембарго, а сигурно би издржале уште неколку месеци. Гарантирам дека за шест месеци грчките бизнисмени ќе ја урнеа тогашната влада на Грција и воопшто немаше да дојде до преговори, па да нè условуваат прво со знамето, потоа со името. Грција нема право да бара промена на нашето име. До периодот кога во Австралија ги одржавме првите демонстрации во Грција постоеше Министерство за Северна Грција, а тогаш го преименуваа во Министерство за Македонија. Дали ние треба да им докажуваме на Грците дека сме Македонци? Колку години сме самостојни, седумнаесет, па издржавме иако не сме членка на Европа или на НАТО. Ќе издржиме уште толку! Не-

"На 10.12.1968 г. кога имав 12 години, со родителите отпатував за Австралија, а пристигнавме на 26.1.1969 г. Всушност, 26 јануари е ден на Австралија. Се шегувам со Австралијанците и им кажувам дека кога јас пристигнав таму тие престанаа да работат, односно го славеа моето доаѓање. Првиот впечаток од Австралија беше ужасен. Кога заминав бев шесто одделение, бев одличен ученик, но не знаев англиски. Бев амбициозен и се снајдов. Индијанците ги учат децата да пливаат на лесен начин, детето го пуштаат во вода, го оставаат малку да се помачи, внимавајќи да не се удави. На ист начин и јас бев фрлен во длабокото и се снајдов. Го научив англискиот јазик и последниве 15 години сум судски преведувач. Работев и во федералната полиција. Бев во специјална единица сообраќаец. Три години со мотор и три години возев автомобил за брза интервенција. Додека бев 'мотораш' обезбедував истакнати личности, бев во претходницата на кралицата Елизабета, принцезата Дијана и принцот Чарлс, на сите шефови на држави, кои доаѓале во Австралија".

САМИ ЌЕ НÈ БАРААТ ЗАШТО БЕЗ МАКЕДОНИЈА НЕМА ЦЕЛОСЕН ЕВРОПСКИ МОЗАИК

побитен факт е дека Европа и НАТО сами ќе нè бараат. Ниту Европа, ниту НАТО можат да егзистираат со еден мал простор кој е неопределен, или не е дел од мозаикот. Таквата слика нема да биде цела. Некој ќе рече дека Македонија ниту во 2012 г. нема да влезе во ЕУ, дека Србија и Албанија ќе станат дел од неа пред нас, па и нека биде така. Реалност е дека Европа сама ќе нè повика, од едноставна причина зашто ние географски сме во Европа. Политичарите ја искористија еуфоријата до максимум за да го постигнат тоа што го сакаат, и поради тоа велат дека ако не влеземе во ЕУ ќе сме останеле во дупката и ќе пропаднеме. Што мисли македонскиот народ, каква полза ќе има доколку станеме членка на ЕУ? Единствената корист која ќе ја има обичниот Македонец е тоа што ќе може да патува, но од каде пари за тоа, некој така ќе му даде? Македонската работна рака е евтина, Македонците ќе ја работат работата која никој не ја работи во Австрија, Германија..., па ќе бидеме задоволни зашто ќе имаме работа, без оглед на тоа колку ќе бидеме платени. Доколку и за 15 години не влеземе во ЕУ нема да ни се влоши состојбата, напротив ќе има тема за партиско препукување. Всушност, реално ние ништо нема да изгубиме".

МАКЕДОНСКА КАУЗА

Спасеноски веќе долго време работи на зачувување на македонската кауза на австралискиот континент. Неговата активност на ова поле почнала во 1985 г. кога се зачленил во тогашните патриотски организации.

ЦРКВАТА "СВ. МАЧЕНИЦА НЕДЕЛА" ОД ГОЛД КУСТ

"Експремиерот на Австралија Малком Фрејд имаше фарма во Југоисточна Викторија. На фармата, како и во резиденцијата, имаше обезбедување. Таму бев 24 дена во обезбедување. На имотот имаше вештачко езеро, во кое тој одгледуваше риби. Со еден колега уловивме три-четири риби, а две ѝ однесовме на неговата сопруга. Вечерта кога премиерот дошол сопругата на трpezата ја ставила подготвената риба. Кога прашал од каде е рибата, таа му одговорила дека ја уловиле луѓето од обезбедувањето. Тогаш тој нареди никој да не лови риби во неговото езеро. Другиот ден ниеден полицаец не се приближи до езерото".

"Една од нив - дополнува Боб - беше ДОМ (Движење за ослободување и обединување на Македонија). Контактнив и со Драган Богданоски. Во март 1986 г. бев организатор на првата де-

монстрација пред грчката Амбасада во Канбера. Тогаш прв пат го развеавме македонското знаме, сонцето од Кутлеш. Демонстриравме против грчката власт и нејзиното однесување кон ма-

МАКЕДОНЦИТЕ ВО СВЕТОТ

кедонскиот народ и неговото непризнавање. Оттогаш се прошири мојата активност, меѓу другото, бев и претседател на црквоната општина 'Св. Климент Охридски' во Канбера. За разлика од порано денес сме поактивни. Многу полесно е сега да се биде патриот, значително потешко беше пред 1991 година зашто тогаш Македонија беше дел од СФРЈ и УДБА работеше така како што работеше. Ние кои се боревме за независна, слободна, обединета Македонија, УДБА не нè пречекуваше со раширени раце. Сега има подобрување, бидејќи Македонија е актуелна во светската и во европската политика. Некогаш и негативната политика е позитивна затоа што се слуша. Грците ја присилија австралиската Влада да нè именува како 'ФИРОМ' и 'славомакедонци', но во нас тоа го поттикна македонството, нè поттикна да реагираме и преку нашите членови почнавме да ѝ докажуваме на Владата на Австралија дека тоа не е така. Бев меѓу членовите кои

"ВО МАРТ 1986 ГОДИНА БЕВ ОРГАНИЗАТОР НА ПРВАТА ЈАВНА ДЕМОНСТРАЦИЈА ПРЕД ГРЧКАТА АМБАСАДА ВО КАНБЕРА", СПАСЕНОСКИ

"Работата во федералната полиција за мене лично беше огромно достигнување, бидејќи успеав да влезам во 'пчеларникот', во него можеа да бидат само Австралијци и Англосаксонци. Од академијата излегов како втор од 26 регрути. Поради неправда, наводно стилот на облекување, го изгубив првото место".

преговараа со австралиската Влада. Успеавме да го поттикнеме австралискиот народ да слуша и да прашува што е тоа Македонија. Интересно беше што Абуриџините, домородците, ни се придружија во нашите демонстрации, нè поддржуваат зашто на некој начин и тие се борат за свои права".

ДА ГО СЛЕДИМЕ ПРИМЕРОТ НА ЕВРЕИТЕ

Во однос на враќањето и инвестирањето во матичната земја од страна на иселените Македонци, тој потенцира дека треба да го следиме примерот на Израел.

"Иселениците се враќаат во ветената земја. На некој начин Израел постојано е во битка за својот идентитет и право

на егзистирање, но не се предава. Ке речат Евреите се богати. Точно, но и ние имаме мултимилionери, без оглед на тоа кој како ги стекнал парите. Разликата меѓу Евреите и нас е во тоа што тие ја чувствуваат потребата кога треба да вложат во земјата, а нашите ја чувствуваат потребата како од еден да направат три милиони, зашто тоа им е приоритет. Сè додека менталитетот ни е таков ние ќе имаме тешкотии. Но, тоа не значи дека не можеме да издржиме. Познато е дека имаме индиректни помошници, поради географската положба. Македонија е дел од мозаикот, а без нас сликата нема да биде завршена. Кога тогаш ќе нè поканат и ние да бидеме таму".

За разлика од македонското иселеништво кое на секој можен начин лобира за татковината, во изминатиов седумнаесетгодишен период од независноста, Македонија не покажа поголем интерес за нив.

"Во изминативе 14 години, односно од 1994 година наваму имав можност многу пати како делегат да присуствувам на разни манифестации во Македонија. Факт е дека иселениците се поддржувачи на ВМРО-ДПМНЕ. Ние бевме патриотски настроени и пред да се појави ВМРО-ДПМНЕ на политичката сцена. Речиси сите ја напуштивме Југославија поради економски причини, тогаш таков беше системот. Ке гласавме за било која партија со национален предзнак. Но, зошто СДСМ досега не испрати ниту една делегација во Австралија за да ја образложи својата програма. Тие се образдиле од дијаспората. Време е ВМРО-

ДПМНЕ да размисли и да ни даде право да гласаме во конзуларните претставништва, но и да имаме претставници во Собранието на РМ. Не се согласувам да има по еден претставник од Америка, Австралија, Европа. Австралија е огромна земја, а да се има еден претставник е само симболично, односно да се каже дека ете има пратеник од Австралија, но дали тој ќе може со нешто да придонесе".

Боб потенцира и дека македонската држава ќе мора да преземе дополнителни мерки и олеснување во однос на царинските трошоци, затоа што високата царина е причината поради која многу иселеници го одложуваат доаѓањето во татковината за некои подобри времиња.

"Во Австралија сум веќе 40 години и срамота е за еден донесен лаптоп во Македонија да платам превисока царина. Јас доаѓам секоја година и останувам три месеци, трошам многу долари. Со моето доаѓање во Македонија би донел, на пример, 200.000 долари. Би ги вложил во банка, таа ќе работи со оваа готовина. Десет илјади Македонци со ваква сума во банката ќе ја зголемат нејзината вредност".

"Се сеќавам - зборува Боб за својот роден град Крушево - кога под скалите на Музејот во вреќа ги пронајдоа коските на Никола Карев. Тоа е таа наша трагедија. Дали Американецот ќе дозволи коските на Абрахам Линколн да бидат под некакви скали. Која е разликата меѓу Линколн и Карев? Сами мораме да сфатиме дека и двајцата биле први претседатели на република".